

som jeg alene vil fastholde, idet jeg udtaler mig fuldstændigt tilfredsstillet ved den. Alle rede paa denne Sags første Stadium, da den høitagtede Justitsminister i forrige Sessjon selv indbragte sit Lovforslag i Thinget, da var jeg blandt de Første, som havde Leilighed til at udtale min Erkjendelse af det Fortjenstlige heri (Hør!); jeg erkjendte, at den høitagtede Justitsminister deri havde handlet i god Overeensstemmelse med og i fuld Medfør af Grundloven. Det er mig derfor dobbelt kjærnt nu ogsaa paa dette Sagens sidste Stadium at kunne udtale som min Overbeviisning, at, dersom det Lovforslag, der nu foreligger, og som i det Væsentlige er bygget paa hiint oprindeligt af Justitsministeren indbragte, bliver til virkelig Lov, bliver til den fremtidige Presselov for Danmark, da vil det blive anerkjendt, at den høitagtede Justitsminister, som har givet sin Medvirkning dertil, paa en værdig Maade har fuldbragt den Reform i vor Presselov, som Alle ere enige i allerede blev paabegyndt paa en saa hæderlig og heldig Maade ved den provisoriiske Forordning af 24de Marts 1848.

Der er dernæst en anden Betragtningssmaade af Loven, som har gjort sig gjældende, en heel forskjellig, en stik modsat, nemlig den Betragtningssmaade, hvorefter vort Lovforslag i dets Heelhed og i alle dets enkelte Bestemmelser skulde indeholde lutter Haardhed, Ubilighed og Uretfærdighed imod Pressen. Denne Betragtningssmaade er fornemmelig bleven fremhævet af de ærede Rigsdagsmænd for Præsto Amts 4de District (Grundvig) og for Sorø Amts 1ste District (Spandet), dog stærkest af den forstævnte. Heller ikke ved denne Betragtningssmaade skal jeg opholde mig længe, thi jeg antager, at der kun er meget Faa her i Salen, som ville vedkjende sig denne Anskuelse, og, hvad de nævnte Rigsdagsmænd selv angaaer, da veed jeg, og jeg vidste det, allerede forinden Forhandlingerne herom begyndte i denne Sessjon, at en Tilnærmelse imellem deres og vor Mening med Hensyn til dette Lovforslag er en ligefrem Umulighed. Der gives et Slags Billeder, mine Herrer! som ere saaledes gjorte, at de fremvise et aldeles forskjelligt Billede, eftersom man stiller sig paa det ene eller paa det andet Punkt i Bestuelsen.

Staaer man paa den ene Side af Billedet, seer man en meget smuk og velkøbt Skikkelse, og dog kan det selvsamme Billede fremstille sig saaledes, at det seet fra den anden Side viser sig som en vanskøbt Caricatur — saadanne Billeder, have vel de Fleste seet. Mig forekommer det nu, som om næsten noget lignende maatte være tilfælde med Hensyn til Betragtningen af vort Forslag. I det mindste veed jeg, at det er gaaet Flere her i Salen som mig, at vi under de forskjellige Angreb paa Loven ofte have fundet os foranledigede til atter og atter at læse efter i Lovforslaget, om der dog ikke stod noget ganske Andet end det, vi med fuldkommen Sikkerhed meente, at der stod deri, — saa aldeles have vi været ude af Stand til at forstaae, at der virkelig skulde være nogen alvorlig Mening i den Tale, at dersom dette Lovforslag blev til Lov her i Danmark, da skulde det hele danske Bogvæsens Tilstand blive utaalelig, da skulde samtlige danske Bogtrykkeres, Forfatteres og Boghandleres Skjæbne blive forvirket.

Der har endelig gjort sig en tredie Betragtningssmaade gjældende, ved hvilken jeg skal tillade mig at dvæle noget længere, da den i det Mindste under de tidligere Forhandlinger synes at have vundet noget mere Ansælg i Salen, skjøndt den dog, efter min Mening, er i høi Grad urigtig og forkastelig. Den Betragtningssmaade, hvortil jeg herved sigter, blev klarest og bestemt fremfat af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (F. A. Hansen) under denne Sags første Behandling. Den ærede Rigsdagsmand anser ikke vort Lovforslag for at være nær saa slet som de to andre ærede Rigsdagsmænd; tværtimod har indrømmer villig, at, naar man lægger dette Lovforslag ved Siden af den gamle nu bestaaende Presselov af 1799, saa maa det indrømmes, at vort Lovforslag gaaer ud paa at frembringe en bedre Tilstand for Pressen; men hvad der hindrer den ærede Rigsdagsmand i at gaae ind derpaa, det er en, om jeg saa maa sige, altfor idyllisk Hengivelse i Nydelsen af den nærværende Tilstand. (Latter.) Den ærede Rigsdagsmand finder nemlig den nuværende factiske Tilstand for Pressen, det vil sige saaledes, som den har været i de sidste 2 à 3 Aar, saa god